

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 30.

Vydána dne 15. dubna 1925.

Obsah: (64.—66.) 64. Nařízení, kterým se provádí zákon ze dne 13. července 1922, č. 226 Sb. z. a n., jímž se mění a doplňují zákony o školách obecných a občanských. — 65. Zákon o svátcích a památných dnech republiky Československé. — 66. Zákon o exekuci na výměnky.

64.

Vládní nařízení ze dne 4. dubna 1925,

kterým se provádí zákon ze dne 13. července 1922, č. 226 Sb. z. a n., jímž se mění a doplňují zákony o školách obecných a občanských.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §u 21 zákona ze dne 13. července 1922, č. 226 Sb. z. a n., jímž se mění a doplňují zákony o školách obecných a občanských:

ODDÍL I.

Učební předměty na školách obecných (Fudových) a občanských.

K §§ 1 a 2 zákona.

§ 1.

Povinné předměty učebné.

Vyučování povinným předmětům učebným, zavedeným na škole podle §u 1, odst. 1. a 3., a §u 2, odst. 1. a 2., zákona, jest závazné pro všechno žactvo školy (chlapce i dívky) v míře, ustanovené učebnou osnovou. Od vyučování některému povinnému předmětu, vyjímajíc náboženství, o němž platí § 3, odst. 5., zákona, mohou býti osvobozeny orgány státní školské správy, uvedenými v § 21, toliko jednotlivé děti z důvodů zdravotních, zjistí-li se lékařsky, že se dítě nemůže účastnit vyučování předmětu ani měrou omezenou.

§ 2.

Nepovinné předměty učebné.

(¹) Nepovinným předmětům, na škole zavedeným, učí se toliko děti, jejichž rodiče (nebo jich zástupci) na počátku školního roku prohlásí, že si přejí, aby se jejich děti učily některému takovému předmětu.

(²) Vystoupení z takového vyučování smí dítě po vůli rodičů (nebo jich zástupců) zpravidla jen na konci školního roku; konference učitelská může však z důvodů hodných zřetele povolovati také vystoupení v dřívějším čase. Vyučování předmětům nepovinným budiž zavedeno zásadně toliko tehda, přihlásilo-li se pro ně aspoň 20 dětí a může-li býti uděleno učitelům, formálně způsobilými pro příslušný předmět a stupeň školy, nebo takovými, kteří absolvovali s úspěchem kurs pro příslušný předmět; výjimky povolují z důvodů zvláštěního pozoru hodných orgány, uvedené v § 1, odst. 2., a v § 2, odst. 3., zákona.

§ 3.

Rozsah a rozdělení učiva.

Rozsah a rozdělení učiva z jednotlivých předmětů na školní třídy a stupně ustanoví se v učebných osnovách (§ 4, odst. 1., zák.). Rozsah a rozdělení učiva náboženského ustanoví v mezích počtu hodin, ustanoveného v § 6 tohoto nařízení, úřady církevní.

§ 4.

Účast školních lékařů při zdravotní péči o žactvo a při jeho tělesné výchově.

(¹) Školním lékařům, kteří jsou stálými zdravotními orgány školními, náleží při zdravotní péči o žactvo a při jeho tělesné výchově tyto povinnosti:

a) Školní lékaři starají se o zdravotní stav všeho žactva. Zevrubně zdravotní vyšetřování žactva vykoná školní lékař aspoň dvakrát ve školním roce. Mimo to koná podle potřeby častější prohlídky ve třídách. Zvláštní pozornost mají školní lékaři věnovati nakažlivým nemocem ve školách, mají se starati o jich profylaxi a působiti proti jich rozšiřování.

b) Školní lékaři sledují vývoj tělesné zdatnosti žactva, určují podmínky a potřeby tělesné výchovy i způsobilost žactva k jednotlivým výkonům tělocvičným po stránce zdravotní a zjišťují její výsledky.

c) Školní lékaři navrhují k žádosti rodičů i z úřední povinnosti orgánům státní školské správy, uvedeným v § 21, aby nemocné a slabé děti byly osvobožovány od vyučování tělocviku, a doporučují jim rozsah úlev od tělesných cvičení a příkazování úchylných dětí do speciálních tříd, jsou-li nebo budou-li zřízeny.

d) Kde nelze provést rozřídění žactva pro tělesnou výchovu podle tělesné zdatnosti dětí, lékař navrhuje všechna opatření, aby tělesná výchova mohla býti zavedena tak, že jejího účinu na tělesný vývoj mládeže bude dosaženo.

e) Osobně řídí všechny zvláštní hodiny tělocvičné, v nichž se provozuje léčebný tělocvik. Zvláště jest lékař povinen věnovati pozornost způsobu, jak se provádějí dýchací a nápravní cviky se zřením k rozvoji dýchadel a k správnému držení těla, k němuž přihlíží netoliko v tělocvičných hodinách, nýbrž ve škole vůbec, tudíž i v ostatních předmětech.

(²) Instrukci o úpravě služby lékařské na školách obecných a občanských vydá ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dorozumění s ministrem školství a národní osvěty.

(³) Veškeren náklad, spojený s výkonem služby školního lékaře, přísluší uhrazovati činitelům, kteří školního lékaře ustanovili.

ODDÍL II.

O vyučování náboženství.

K § 3 zákona.

§ 5.

Státní dozor nad vyučováním náboženství.

(¹) Státní dozor nad vyučováním náboženství vykonávají především školní inspektoři, obvodní, župní a ministerští (§ 34 zákona ze dne 9. dubna 1920, č. 292 Sb. z. a n., jímž se upravuje správa školství), v přechodné době okresní a zemští inspektoři, na Slovensku a při školách, spravovaných přímo ministerstvem školství a národní osvěty, příslušní státní inspektoři školní. Státní dozor týká se zejména toho, šetří-li učitelé náboženství zákonů a předpisů, vydaných v jejich mezích (§ 3, odst. 3., zákona).

(²) Správcům (ředitelům) škol přísluší právo a povinnost, aby obcovali podle potřeby také vyučování náboženskému a dbali v mezích své působnosti jako bezprostřední představení školy, aby se i při něm šetřilo platných předpisů, zejména pak předpisů, týkajících se školního pořádku a školní kázně.

(³) Žádnému státnímu orgánu dozorcímu ani správci (řediteli) školy však nepřísluší vykonávati vliv na obsah a metodu náboženského vyučování.

§ 6.

Počet učebných hodin.

Náboženské vyučování konati se bude buď po třídách nebo ve zvláštních odděleních (§ 5, odst. 4., a § 6, odst. 3., zák.). Počet učebných hodin v každé třídě ustanovuje zákon na 2 týdně. Jsou-li pro vyučování náboženské zřízena zvláštní oddělení, bude se v nich vyučovati náboženství rovněž po 2 hodinách týdně.

§ 7.

Náboženská cvičení a úkony.

(¹) Za náboženská cvičení a úkony pokládati jest veškeré bohoslužebné úkony a pobožnosti všech vyznání náboženských, které se konají mimo hodiny, přikázané náboženskému vyučování *schváleným rozvrhem hodin*; ustanovuje je příslušný úřad církevní v mezích platných předpisů školních. Mládež školní nemůže býti ani přímo ani nepřímou nucena, aniž přímo nebo nepřímou odvracována od účasti při náboženských úkonech ve škole veřejné nebo soukromé kteréhokoli druhu, s výhradou práv, plynoucích z moci otcovské nebo poručenské. O potřebný dozor nad žactvem při náboženských úkonech stará se příslušný učitel náboženství.

(²) Co úřady církevní ustanoví o náboženském vyučování a o náboženských úkonech, oznámí orgánům, jmenovaným v § 3, odst. 4., zákona. Při školách, spravovaných přímo ministerstvem školství a národní osvěty, jsou v této věci příslušní inspektoři, pověřeni dozorem nad těmito školami ministerstvem školství a národní osvěty. Ustanovení církevních úřadů oznamují správci školy jmenované orgány, jemu nadřízené, načež správce školy zařídí vše, čeho je dále potřebí, a postará se o to, aby žactvo i učitel náboženství byli náležitě a včas zpraveni.

(³) Odporují-li ustanovení úřadů církevních v něčem obecnému řádu školnímu, jímž rozuměti je soubor všech platných předpisů o organizaci vyučování, o vyučovacím čase, o školní docházce a o školní kázni, orgány,

v předchozím odstavci jmenované, neoznámí je správci školy, ale zpraví do 3 dnů ode dne, kdy došlo oznámení úřadů církevních, tyto úřady, z kterých důvodů odmítají je správci školy oznámiti.

§ 8.

Osvobození od náboženského vyučování.

(¹) Ohlášky nároku na osvobození dětí některého vyznání náboženského podle 2. věty odst. 5. §u 3 zákona podávati jest jednotlivě za každého žáka orgánům tamže jmenovaným, a to před zápisem do školy na počátku každého školního roku. Záporné vyřízení ohlášky budiž doručeno straně i správci školy vždy písemně s odůvodněním. Ohlášky nároku na osvobození dětí od náboženského vyučování nebo protokoly je zastupující mají povahu pouhého oznámení ve věcech veřejných a jsou kolku prosty (saz. pol. 50/44 g popl. zák. a pol. 14 g uher. poplatkových pravidel).

(²) Právo žádati o osvobození dítěte od vyučování náboženství přísluší zpravidla oběma rodičům společně po jejich vzájemné dohodě. U dětí nemanželských náleží právo toto matce, u dětí jednostranně osiřelých tomu z rodičů, který žije, u oboustranných sirotek, nebo jsou-li rodiče dítěte neznámí, zákonnému zástupci dítěte. U dětí adoptovaných vykonává za trvání poměru adopčního právo to otec (matka) adoptivní, a bylo-li dítě adoptováno v souhlase obou manželů, přísluší právo to adoptivním rodičům společně po jejich vzájemné dohodě.

(³) Všem učitelstvu je zakázáno, aby vykonávalo ve službě jakýmkoli způsobem vliv na svobodné rozhodování rodičů nebo jich zástupců buď ve prospěch náboženského vyučování a náboženských cvičení nebo proti nim. Ustanovení toto platí i tehda, nezná-li strana příslušných předpisů nebo žádá-li o jich výklad; v takovém případě budiž příslušné poučení omezeno jen na to, že se strana seznámí s předpisy o věci platnými.

§ 9.

Náboženství v rozvrhu hodin.

(¹) Vyučuje-li se náboženství některého vyznání po třídách, budiž náboženství zpravidla (§ 9, odst. 4.) položeno v rozvrhu hodin každé třídy na hodiny krajní, t. j. první a poslední každého půldne vyučovacího, nesmí však býti položeno na půldny nebo dny, které jsou v týdnu obvykle prázdné.

(²) Vyučuje-li se náboženství ve zvláštních odděleních (§ 5, odst. 4., a § 6, odst. 3., zákona), budiž povšechně dbáno rovněž zásad, uvedených v předchozím odstavci. Při školách, kde by však nebylo vůbec možno položit všechny hodiny náboženských oddělení na hodiny krajní, připouští se zcela výjimečně položit některé náboženské hodiny na dny a půldny v týdnu jinak prázdné.

(³) Na školách, kde náboženství vyučují členové duchovní správy, buďte náboženské hodiny do rozvrhu hodin vloženy, pokud lze, v dohodě s učitelem náboženství, šetříc ustanovení, uvedených v předchozích dvou odstavcích. Případné spory rozhodují úřady školní.

(⁴) Pokud zájmy vyučovací vůbec připouštějí, budiž dbáno toho, aby učitel náboženství byl, pokud lze, souvisle zaměstnán a aby se zbytečně nerozmnožoval náklad na cestné podle čl. IV. a VI. zákona ze dne 13. července 1922, č. 251 Sb. z. a n., jímž se mění některé zákony o služebních poměrech učitelstva veřejných škol obecných a občanských.

ODDÍL III.

Učebné osnovy a vnitřní uspořádání škol.

K § 4 zákona.

§ 10.

Úprava občanských škol.

Až do vydání zvláštního nařízení o změnách v organizaci občanských škol na Slovensku zůstane v platnosti dosavadní úprava občanských škol, jak v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, tak na Slovensku, se změnami, které vyplývají z ostatních ustanovení zákona.

ODDÍL IV.

Zřizování a zrušování tříd.

K §§ 5—8 zákona.

§ 11.

Zřizování zatímních tříd.

(¹) Povolovati nové třídy zatímní podle § 5, odst. 2., a § 6, odst. 2., zákona přísluší župním radám školním a v přechodné době zemským radám školním, při státních školách na Slovensku a při školách, spravovaných přímo ministerstvem školství a národní osvěty podle § 2 zákona č. 292/1920 Sb. z. a n., tomuto ministerstvu. Při veřejných nestát-

ních školách na Slovensku zřizuje zatímní třídy vydržovatel školy, který však vyžádati si musí předchozího souhlasu ministerstva školství a národní osvěty, kdykoli by šlo o povolení státní podpory pro nové místo učitelské podle § 12, odst. 6., zák. čl. XXVII/1907, o právních poměrech nestátních obecných škol a požitcích obecních a církevních učitelů obecných škol.

(2) Nová zatímní třída, nutná při škole podle § 5, odst. 2., a § 6, odst. 2., zákona, zřizuje se zpravidla jako zatímní pobočka při třídě, která je přeplněna, výjimkou jako třída postupná.

(3) Ministr školství a národní osvěty ustanoví, které změny v zařazení dětí do postupných tříd na obecných školách jsou přípustné podle § 5, odst. 2., zákona.

(4) Školní inspektoři jsou povinni, aby při žádostech o zřízení nových zatímních tříd zjišťovali a potvrzovali, že výkaz o počtu dětí v přeplněné třídě je podle § 5, odst. 1. a 5., § 6, odst. 1. a 4., a § 11, odst. 1., zákona správný a že nelze přeplnění třídy odpomoci přípustným přeřazením dětí.

(5) Zatímní třídy povolují se vždy výslovně toliko na čas potřeby, to jest dokud trvají podmínky, které činí jich otevření podle § 5, odst. 2., nebo § 6, odst. 2., zákona nutným, zpravidla na dobu do konce běžného roku školního. Školní inspektor může počátkem nejbližšího roku školního zatímně povolit ponechání (znovuzřízení, znovuotevření) zatímní pobočky (postupné třídy) při některé škole, je-li to odůvodněno počtem žactva, který rozhodoval původně o jejím zřízení podle § 5, odst. 2. a 5., a § 6, odst. 2. a 4., zákona, je však povinen vyžádati si ihned dodatečného schválení úřadu, jmenovaného v 1. odst. tohoto paragrafu. Zřizování zatímních tříd budiž všemi příslušnými úřady vyřizováno jako věc velmi pilná, aby se přeplnění tříd omezilo v zájmu práce školní na dobu nezbytně nutnou.

(6) Při zřizování zatímních tříd dbáti jest ustanovení, vyslovených v § 5, odst. 5., § 6, odst. 4., a § 11, odst. 1., zákona.

(7) Na třídy, zřízené zatímně, povolávati jest především učitele, již definitivně ustanovené, kteří se stali na svých místech nadpočetnými, a jsouce dočasně bez zaměstnání, používají dovolené; jinak povolávati jest učitele (odborné učitele) zatímní a v čas potřeby i výpomocné, přihlížejíc, pokud lze, k ustanovení § 10, odst. 5., zákona.

§ 12.

Proměna zatímních tříd v definitivní.

(1) Zatímní třídu proměnit jest v definitivní jen tehdy, trvala-li nepřetržitě při téže třídě po tři školní roky, t. j. byla-li obnovována po tři školní roky, po sobě bezprostředně následující, podle § 11, odst. 5., tohoto nařízení.

(2) Jakmile zatímní třída při obecné škole byla proměněna v definitivní, budiž vysloveno, bude-li nová definitivní třída definitivní třídou postupnou nebo pobočnou. Při tom platí zásada, že se definitivní pobočky zřizují zpravidla teprve tehdy, má-li škola postupné třídy pro každý věkový stupeň (ročník). Této zásady nelze však užívati, kdyby proměnou zatímní pobočky v definitivní třídu postupnou a novým rozdělením ročníků byla v běžném nebo příštím roce školním přeplněna některá jiná třída a kdyby se tím objevila opět nutnost, zříditi novou zatímní pobočku při této škole.

(3) Při nových definitivních třídách zřizují se zároveň nová definitivní místa učitelská.

§ 13.

Zvláštní oddělení školní.

(1) Zvláštní oddělení školní zřizovati jest za podmínek, daných v § 5, odst. 4., a v § 6, odst. 3., zákona zvláště pro vyučování náboženství, pak ručním pracím a tělocviku na smíšených školách a předmětům nepovinným.

(2) V žádném takovém oddělení nesmí býti více žáků než 60. Při tom však dbáti jest podle možnosti toho, aby pro vyučování náboženství, ručním pracím a tělocviku a mimo to i pro vyučování v odděleních, v nichž se spojí žáci několika stupňů věku, nebylo v oddělení zpravidla více než 40 dětí, aby v témž oddělení nebyli, pokud lze, spojování žáci, kteří stáří, tělesnou způsobilostí, schopností a předběžným vzděláním příliš od sebe se liší, aby žactvo ze tříd téhož ročníku nebylo přidělováno oddělením různého stupně a aby se při spojování žactva v oddělení bral nejpečlivější zřetel k velikosti školní místnosti, v níž se má oddělení vyučovati. Jestliže by však provedení těchto zásad znamenalo vzrůst nákladu školního, buďťež dříve vyslechnuti vydržovatelé školy.

(3) Obstarávají-li vyučování ve zvláštních odděleních školních přesporní učitelé, upravo-

vati jest rozvrh hodin v těchto odděleních, pokud to zájmy vyučovací vůbec připouštějí, tak, aby učitel byl souvisle zaměstnán a aby se zbytečně nerozmnožil náklad na cestné podle čl. IV. a VI. zákona č. 251/1922 Sb. z. a n.

§ 14.

Přechodné odchylky od zásad platných pro zřizování tříd.

Úřady školní, jimž přísluší podle § 7, odst. 1., zákona právo povolovati při zřizování tříd odchylky od ustanovení § 5, odst. 1. a 2., a § 6, odst. 1. a 2., zákona, činí tak podle těchto pravidel:

a) Povolovati odklad při proměně zatímní třídy v definitivní, jsou-li splněny zákonné podmínky, se nepřipouští; rovněž nelze připustiti proměnu zatímní třídy v definitivní bez splnění zákonných podmínek.

b) Povolovati otevření zatímních tříd při menším počtu žactva, než ustanovuje zákon, je přípustno toliko se souhlasem vydržovatelů škol z podstatných důvodů, zejména jen tam, kde místnosti školní nejsou tak prostorné, aby bez zdravotních závad pojalý největší počet žáků, ustanovený zákonem. Takové zatímní třídy mohou býti proměněny v definitivní jen se souhlasem vydržovatelů školy, jinak toliko tehda, zvětší-li se počet žáků v kmenové třídě a v pobočce dohromady po tři léta na počet, který by činil ze zákona nutným otevření pobočky.

§ 15.

Zrušování tříd.

(1) Rozhodovati o zrušování tříd při veřejných školách obecných a občanských v Čechách, na Moravě a ve Slezsku přísluší (podle § 9 zákona ze dne 3. dubna 1919, č. 189 Sb. z. a n., o školách národních a soukromých ústavch vyučovacích a vychovávacích) předsedovi zemské školní rady; při školách, spravovaných ministerstvem školství a národní osvěty podle § 2, odst. 1., bod 3., zákona č. 292/1920 Sb. z. a n., a na Slovensku při školách státních a obecních rozhoduje o zrušování tříd ministerstvo školství a národní osvěty. Na ostatních veřejných školách na Slovensku a na soukromých školách vůbec může třídy rušiti vydržovatel školy.

(2) Zásadně smí se zrušiti třída školní vůbec jen tehdy, není-li po zákonu nutná. Za nutné třídy škol obecných (řádových) jest hledíc k § 5, odst. 1. a 2., § 6, odst. 1. a 2., a § 7, odst. 2., zákona pokládati:

a) zatímní třídy pobočné, zřízené na dobu určitě omezenou, jakmile by se po zrušení jich zvětšil počet dětí v některé třídě téže školy nad číslo, které by podle § 5, odst. 2., nebo § 6, odst. 2., činilo nutným opětne zřízení pobočky;

b) definitivní třídy postupné i pobočné a zatímní třídy postupné i pobočné, zřízené na dobu neurčitou, ať byly zřízeny podle zákonů dosud platných nebo budou zřízeny podle tohoto zákona, jestliže by se po zrušení některé z nich počet žáků v některé jiné třídě téže školy zvětšil nad 60 (§ 7, odst. 2., zákona). Od školního roku 1932/33 počnouc bude při školách dvoutrídnicích nutnou druhá postupná třída, jakmile by po jejím zrušení bylo ve zbylé třídě více než 50 žáků (§ 5, odst. 1., zákona).

(3) Pro školy občanské platí rovněž ustanovení odst. 2. s obměnou, že podle platných předpisů o organizaci těchto škol pokládati jest při každé občanské škole v Čechách, na Moravě a ve Slezsku tři postupné třídy a na Slovensku čtyři postupné třídy za nutné.

ODDÍL V.

Školy podle pohlaví žactva.

K § 9 zákona.

§ 16.

Smíšené školy občanské.

(1) Zřizování občanských škol podle pohlaví žactva smíšených budiž dovolováno především jen v takových obcích, kde nejsou podmínky pro zřízení samostatné občanské školy chlapecké a dívčí.

(2) Zásady, vyslovené v § 2, odst. 2., zákona č. 189/1919 Sb. z. a n., podle níž se má smíšená škola občanská rozdělit na školu chlapeckou a dívčí, měla-li po tři roky školní aspoň 300 žáků a žákyň, budiž v dohodě s vydržovatelí škol dbáno při všech veřejných i soukromých školách občanských.

ODDÍL VI.

O dosazování učitelstva.

K § 10 zákona.

§ 17.

Obsazování míst řízením konkursním.

(1) Podle § 10, odst. 2.—4., zákona platí pro vypisování konkursů tyto zásady:

a) Místa správců (ředitelů) škol smíšených a lichá místa učitelská při těchto školách, při čemž se do těchto lichých nečítají místa správců (ředitelů) škol, tudíž učitelské místo na škole dvojtřídní, třetí místo učitelské na škole o čtyřech definitivních třídách, páté místo učitelské na škole o šesti definitivních třídách, sedmé místo učitelské na školách o osmi definitivních třídách atd., rozepisují se vždy pro volnou soutěž mužů i žen bez jakéhokoliv omezení. Při tom bud'te za smíšené školy pokládány všechny školy koedukační bez rozdílu, v nichž se učí společně chlapeci i dívky aspoň v některých třídách. Místa ředitelská (správců škol) při chlapecké a dívčí škole, jež jsou spojeny pód společnou správou, bud'tež rovněž posuzována jako ředitelská místa škol smíšených.

b) V konkurech na všechna ostatní místa vyslovovati je vždy určitě, kterému pohlaví se dá při kompetenci jinak volné při obsazení místa přednost.

(2) Byla-li v konkurse vyslovena při určitém místě přednost pro některé pohlaví, může býti místo obsazeno uchazečem pohlaví druhého,

a) nepřihlásí-li se vůbec uchazeč toho pohlaví, jemuž byla v konkurse vyhrazena přednost;

b) jsou-li všichni uchazeči toho pohlaví, jemuž je v konkurse vyhrazena přednost, pro toto místo nezpůsobilí.

(3) Za nezpůsobilé pokládati jest uchazeče:

a) kteří nevyhovují podmínkám pro ustanovení učitelem, plynoucím z platných zákonů a nařízení;

b) kteří nevyhovují zvláštním přípustným podmínkám konkursním;

c) jejichž působení ve službě bylo v období bezprostředně předcházejícím kvalifikováno pátým stupněm kvalifikačním (nedostatečně, neuspokojivě), nebo kteří byli státními dozorními orgány z důvodů podstatných označení za nezpůsobilé pro místo, o něž žádají.

(4) Nepřihlásí-li se způsobilý uchazeč příslušného pohlaví, budiž místo obsazeno způsobilým uchazečem pohlaví druhého a nebudiž tedy jen proto vypisován konkurs nový.

(5) Zavedení početného poměru obou pohlaví v učitelských sborech podle zásad vyslovených v § 10, odst. 2.—4., zákona provede se v přechodné době postupně podle toho, jak se budou místa na škole uprazdňovati

nebo nově zřizovati. Při rozepisování konkursů na volná místa budiž dávana přednost onomu pohlaví, které není na škole dosud náležitou měrou zastoupeno, až do té doby, než se dosáhne početného poměru obou pohlaví, předepsaného pro školu podle § 10, odst. 2.—4., zákona.

§ 18.

Obsazování míst překládáním učitelů.

Zásad, upravujících početný poměr učitelstva obojího pohlaví na školách podle § 10, odst. 2. a 4., zákona, dbáti je také co možná vždy, kdykoli se volné definitivní místo učitelské (správce školy, ředitele) obsadí definitivním přeložením některého učitele (z příčin služebních nebo z trestu).

ODDÍL VII.

O školní docházce.

K §§ 11—14 zákona.

§ 19.

O povinnosti choditi do školy.

(1) Zákonitě osmileté povinnosti školní lze vyhověti:

a) docházkou do veřejné školy obecné (ludové) a občanské;

b) docházkou do škol vyšších (středních a odborných), jsou-li zařízeny tak, že nahrazují vyučování škol obecných;

c) docházkou do soukromé školy obecné (ludové) a občanské, vyhovující platným předpisům;

d) vyučováním ve zvláštních školách a výchovných ústavech, zřízených pro mládež účhylnou (hluchoněmou, slepou, málo nadanou, mravně vadnou, zmrzačelou atp.), jest-li vyučování to zařízeno tak, aby nahradilo této mládeži vyučování veřejných škol obecných;

e) domácím vyučováním; oznámení, že se dítě bude učiti doma, podávati jest u okresního výboru školního a na Slovensku u školního inspektora ve dnech zápisu do školy, vyjímajíc případy, že se rodiče přestěhují.

(2) Povinnosti choditi do školy zproštěny jsou po lékařském dobrém zdání zcela, na čas nebo trvale, toliko děti s těžkým neduhem duševním nebo tělesným, který znemožňuje vyučování nebo docházku do školy. Povinnost

osmileté docházky do školy se tímto zproštěním neprodlužuje.

(3) Choditi do občanské školy jsou povinny děti, které vyhovují podmínkám, platným pro přijetí do této školy, mají trvalé bydliště v školní obci, v níž je veřejná občanská škola jejich jazyka. Povinnost tato týká se chlapců v školních obcích s občanskými školami chlapeckými, dívek v školních obcích s občanskými školami dívčími a chlapců i dívek v školních obcích s občanskými školami smíšenými. Výjimky mohou povolovati orgány státní školské správy, uvedené v § 21, na žádost rodičů nebo jich zástupců z důvodů zvláštního pozoruhodných. Dětem, které mají trvalé bydliště sice mimo obec, v níž je veřejná občanská škola jejich jazyka, avšak v okruhu o poloměru 4 km od budovy školní občanské školy a vyhovují obecně podmínkám pro přijetí do této školy, nelze přijetí odepřít (§ 3 zákona č. 189/1919 Sb. z. a n. ve znění zákona č. 295/1920 Sb. z. a n.). Děti ty však nejsou povinny choditi do občanské školy. Přijetí do občanské školy nemůže býti odmítnuto dětem, které vyhovují obecně podmínkám pro přijetí do ní, ani v tom případě, že bydlí mimo okruh o poloměru 4 km od školní budovy občanské školy, jestli nejvyšší přípustný počet žáků v dotyčné třídě není vyčerpán přihláškami dětí, obývajících v tomto okruhu.

(4) O tom, má-li býti do školy přijato dítě ve věku školou ještě nepovinném (§ 11, odst. 1., zákona), rozhoduje podle lékařského dobrého zdání v Čechách, na Moravě a ve Slezsku místní školní rada; na Slovensku na státních školách kuratorium školy, a kde není ustaveno, správce školy, na nestátních veřejných školách školská stolice; při školách, spravovaných přímo ministerstvem školství a národní osvěty podle § 2, odst. 1., bod 3., zákona č. 292/1920 Sb. z. a n., místní výbor školní, a kde není zřízen, správce školy.

ODDÍL VIII.

Učitelské konference.

K § 18 zákona.

§ 20.

Zrušení okresních a zemských konferencí a přenesení jejich působnosti.

Ode dne účinnosti zákona přestávají se konati okresní i zemské konference učitelské. Na přechodnou dobu, než se upraví nově konference župní, obvodní a místní a než zahájí

činnost, přejde dosavadní působnost okresních konferencí v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, jakož i výborů, které okresní konference volily, na okresní výbory školní, které mohou tuto působnost přenést na užší komitét, složený z okresního inspektora školního a zástupců učitelstva v okresním výboru školním.

ODDÍL IX.

§ 21.

Ustanovení závěrečná.

(1) Orgány státní školské správy, jimž přísluší rozhodovati podle § 1, § 4, odst. 1., bod c, a § 19, odst. 3., tohoto nařízení, jsou v Čechách, na Moravě a ve Slezsku okresní školní výbory a pro školy, spravované přímo ministerstvem školství a národní osvěty podle § 2, odst. 1., bod 3., zákona č. 292/1920 Sb. z. a n., jejich státní inspektoři školní; na Slovensku státní inspektoři školní.

(2) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedením jeho pověřuje se ministr školství a národní osvěty.

Stříbrný v. r.

Dr. Dolanský v. r.	Dr. Markovič v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Beneš v. r.
Malypetr v. r.	Bečka v. r.
Novák v. r.	Srba v. r.
Dr. Hodža v. r.	Udržal v. r.
Dr. Winter v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Kállay v. r.	

65.

Zákon ze dne 3. dubna 1925 o svátcích a památných dnech republiky československé.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Posavadní předpisy o svátcích platí s výhradou ustanovení § 4 napříště pro tyto dny: 1. leden, 6. leden, Nanebevstoupení Páně, Božího Těla, 29. červen, 15. srpen, 1. listopad, 8. prosinec a 25. prosinec.

§ 2.

Památnými dny republiky československé jsou:

5. červenec, 28. září, 6. červenec, 1. květen a 28. říjen jakožto státní svátek podle zákona ze dne 14. října 1919, č. 555 Sb. z. a n.

§ 3.

Pro den 28. října platí veškerá ustanovení o nedělích.

Politické (policejní) úřady první stolice mohou podle místních poměrů vydati pro veřejné úřady, ústavy, podniky a školy, jakož i pro školy s právem veřejnosti ustanovení směřující k důstojné zevní oslavě tohoto dne.

Neuposlechnutí těchto ustanovení trestají politické (policejní) úřady první stolice (policejní administrativní vrchnosti) pokutou až do 10.000 Kč nebo vězením (uzamčením) do jednoho měsíce. Nedobytná pokuta budiž proměněna v přiměřené vězení (uzamčení) až do jednoho měsíce.

Pokuty plynou do státní pokladny.

§ 4.

Pro ostatní památné dny jakož i pro dny vyjmenované v §u 1 platí předpisy o nedělích, pokud jde o počítání lhůt, a dále vztahují se na ně ustanovení o klidu nedělním, pokud jde o veřejné úřady, ústavy, podniky a školy veřejné, jakož i školy s právem veřejnosti. Vláda může nařízením stanoviti výjimky pro podniky veřejné v zájmu nerušeného jich provozu.

§ 5.

Veškerá dosavadní ustanovení o dnech svátečních, pokud se nesrovnávají s tímto zákonem, jakož i o dnech noremních se zrušují.

Nedotčena zůstávají ustanovení článku 13 zákona ze dne 25. května 1868, č. 49 ř. z., a § 19 zák. čl. LIII:1868.

§ 6.

Provedení tohoto zákona ukládá se ministru vnitra v dohodě se zúčastněnými ministry.

§ 7.

Zákon nabývá účinnosti dnem 15. dubna 1925.

T. G. Masaryk v. r.
Stříbrný v. r.
Malypetr v. r.

66.

Zákon ze dne 1. dubna 1925 o exekuci na výměnky.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 330 exek. řádu ze dne 27. května 1896, č. 79 ř. z., se mění a zák. čl. LX : 1881 (exekuční řád) doplňuje se novým § 64 a) takto:

Na výměnky, jsou-li nezbytné pro dlužníka nebo pro členy jeho rodiny, s ním ve společné domácnosti žijící, lze vésti exekuci nebo zajišťovací úkon toliko tak, že dlužníku musí zůstatí volným roční úhrnný požitek dávek peněžitých a naturálních, čítajíc v to i byt, v úhrnné hodnotě 4000 Kč.

Pro výživné příslušející věřiteli podle zákona nebo pro daně a jiné veřejné dávky, které jsou vyměřeny z výměnky a nejsou starší nežli tři roky počítajíc od splatnosti dávky, může býti vedena exekuce nebo zajišťovací úkon tak, že dlužníku zůstatí musí volným úhrnný roční požitek (odst. 1) v hodnotě 2000 Kč.

Je-li exekuce na výměnky hledíc k výši jejich výtěžku dovolena, musí býti vždy dlužníkovi ponechány obytné místnosti nezbytné pro něho a pro členy jeho rodiny, s ním ve společné domácnosti žijící.

Čl. II.

Provésti tento zákon náleží ministru spravedlnosti v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.
Stříbrný v. r.
Dr. Dolanský v. r.